

1. Κατανομή των κυριότερων θέσεων με παλαιολιθικό ευρήματα στην παραλιακή πεδιάδα της δυτικής Αχαΐας. Οι εντοπισότερες θέσεις εντοπίζονται στις θαλάσσιες αναβαθμίδες και στην κοιλάδα του Πείρου.

Η ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΗ ΕΠΟΧΗ ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΑΧΑΪΑ

Δρ Ανδρέας Ντάρλας
Αρχαιολόγος στην Εφορεία Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας

Επιφανειακές έρευνες που πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία έτη στη δυτική Αχαΐα, και πιο συγκεκριμένα στην παραλιακή πεδιάδα που κατέχει το βόρειο τμήμα της, απέδωσαν πολλά παλαιολιθικά ευρήματα, ενώ συγχρόνως οδήγησαν και στον εντοπισμό των πρώτων παλαιολιθικών θέσεων. Όλα τα ευρήματα προέρχονται από υπαθλιερες θέσεις και περιορίζονται στα λίθινα εργαλεία, αφού η σύσταση του εδάφους και το μικρό βάθος δεν επέτρεψαν τη διατήρηση οργανικών καταλοίπων. Τα περισσότερα ευρήματα εντοπίστηκαν στις θαλάσσιες αναβαθμίδες και στην κοιλάδα του ποταμού Πείρου καθώς και σε μεμονωμένες θέσεις, σημαντικότερη από τις οποίες είναι αυτή του Ελαιοχωρίου (εικ. 1).

Θαλάσσιες αναβαθμίδες

Στο βόρειο μέτωπο της πεδιάδας σώζονται αρκετές θαλάσσιες αναβαθμίδες, μαρτυρεῖς της ανόδου της θαλάσσιας στάθμης κατά τις μεσοπαγετώδεις περιόδους του Πλειστοκαίνου. Εκτός από κάποια πολύ μικρά υπολείμματα παλαιότερων αναβαθμίδων, σε μεγάλη έκταση σώζονται αυτές της τελευταίας μεσοπαγετώδους περιόδου. Η κυριότερη από αυτές, βόρεια των χωριών Νιφορέικα και Καλαμάκι, η οποία σχηματίζει μια επιπεδή ζώνη πλάτους 500-1000 μέτρων και μήκους αρκετών χιλιομέτρων, 20 μέτρα πάνω από τη σημειωνή στάθμη της θαλάσσας, αντιστοιχεί πιθανότατα στη θαλάσσα επίκλισης του ισοτοπικού σταδίου 5 c (πριν από 100.000 χρόνια περίπου). Οι χερσαίες αποθέσεις που καλύπτουν την αναβαθμίδα έχουν δύση πολυάριθμα λίθινα εργαλεία της Μεσης και Ανώτερης Παλαιοιλιθικής καθώς και μεταγενέστερων περιόδων. Μια σημαντική ομάδα σχηματίζουν τα εργαλεία της Μεσης Παλαιοιλιθικής, τα οποία ανήκουν σε οψιμες μουστέρες λιθοτεχνίες με άφθονες ράστες και μέτρια συχνότητα της τεχνικής λεβαλλου. Τα εργαλεία αυτά χρονολογούνται πιθανότατα πριν από 60.000-35.000 χρόνια. Ακόμη μεγαλύτερη είναι η ομάδα η οποία περιλαμβάνει ευρήματα διάφορων φάσεων της Ανώτερης Παλαιοιλιθικής, αναμειγμένα με εργαλεία μεταγενέστερων περιόδων.

Λίγα χιλιόμετρα πιο δυτικά, στην πλαγιά του χαμηλού αλφού της Μαύρης Μήτης και σε ύψος 12 μέτρα πάνω από τη σημειωνή στάθμη της θαλάσσας, σώζεται ένα μικρό τημένα (πλάτους 10-20 μέτρων και μήκους 50 μέτρων) μιας θαλάσσιας αναβαθμίδας, η οποία αντιστοιχεί πιθανότατα στην επίκλιση του ισοτοπικού σταδίου 5a, πριν από 80.000 χρόνια. Στις ελώδεις αποθέσεις που καλύπτουν το επίπεδο της αναβαθμίδας εντοπίστηκαν *in situ* τα λείψανα ενός καταλισμού που χρονολογείται με αρκετή ακρίβεια πριν από 80.000 χρόνια περίπου. Από τα κατάλοιπά του έχουν διατηρηθεί μόνο τα λίθινα εργαλεία.

Η λιθοτεχνία αυτής της θέσης χαρακτηρίζεται από τα πολλά κροκαλόμορφα εργαλεία, η μεγάλη συχνότητα των οποίων οφείλεται στην αισθονία των κροκαλών στον άμεσο περίγυρο (παραλία). Η θέση αυτή αποτελεί, συνεπώς, ένα πολύ καλό παράδειγμα προσαρμογής του παλαιοιλιθικού ανθρώπου στο περιβάλλον του. Παραλλήλα, υπάρχουν και τυπικά μουστέρια εργαλεία καθώς και προϊόντα της τεχνικής λεβαλλου, τα οποία έχουν μεταφερθεί εδώ, έτοιμα, από άλλες θέσεις.

Κοιλάδα του Πείρου

Ο Πείρος, ο κυριότερος ποταμός της περιοχής, σχηματίζει μια πολύ πλατιά κοιλάδα, η οποία καταλαμβάνει όλο σχεδόν το ανατολικό τμήμα της πεδιάδας και σχηματίζει τρεις αναβαθμίδες. Η κυριότερη από αυτές, η μεσαία, χρονολογείται πιθανότατα από την παγετώδη περίοδο "Riss". Στις αναβαθμίδες αυτές συμλέχτηκαν πολυάριθμα λίθινα εργαλεία, τα οποία ανήκουν σε διάφορες περιόδους, από την Κατώτερη Παλαιοιλιθική

ώς το πρόσφατο παρελθόν (στουρναρόπετρες για ντουφέκια). Η έντονη δραστηριότητα που μαρτυρείται εδώ για όλες τις περιόδους φεύγειται στο γεγονός ότι οι αποθέσεις του ποταμού αποτελούν την κυριότερη πηγή πρώτης ώλης (πυριπόλιθου), σε όλη την περιοχή, για την κατασκευή λίθινων εργαλείων. Οι κροκαλές δέχονται εδώ μια πρώτη κατεργασία, αφήνοντας μεγάλες ποδόστεπες υποπροιοντών, ενώ τα επομένα στάδια της κατεργασίας γίνονται στους χώρους των καταυλισμών. Γι' αυτό και τα τελικά προϊόντα (διαμορφωμένα εργαλεία) είναι, εδώ, σπανιότατα. Τα ευρήματα κατανέμονται σε αρκετές ομάδες. Πιο συγκεκριμένα, διακρίθηκαν μία ομάδα της Κατώτερης Παλαιοιλιθικής, τρεις ομάδες της Μέσης Παλαιοιλιθικής, καθώς και πολλές ομάδες της Ανώτερης Παλαιοιλιθικής και νεότερων περιόδων.

Ελαιοχώρι

Η θέση αυτή καταλαμβάνει ένα πλάτωμα, το οποίο δεσπόζει στην πεδιάδα, στους πρόποδες του χαμηλού όρους Μόβρη. Εδώ εντοπίστηκαν, σε πρωτογενή αποθέση, πολυάριθμα λίθινα εργαλεία, τα οποία αντιστοιχούν στα μόνα διατηρημένα καταλόπιτα ενός σημαντικού καταυλισμού της Ωρινάκιας περιόδου. Ο καταυλισμός απλώνταν σε σημαντική έκταση, αλλα το "κέντρο" του, όπου τα ευρήματα παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη πυκνότητα, καταλαμβάνει έκταση 600 t.μ. περίπου.

Τα ευρήματα ανήκουν σε μια πρώιμη ωρινιάκια λιθοτεχνία, η οποία διατηρεί και μουστέρα στοιχεία. Πιο συγκεκριμένα, η λιθοτεχνία αυτή ανήκει στη μεταβατική φάση από τη Μέση προς την Ανώτερη Παλαιοιλιθική και χρονολογείται πιθανότατα πριν από 35.000-30.000 χρόνια. Πρόκειται για την πρώτη, και μόνη ως τώρα, λιθοτεχνία, η οποία έδωσε την δυνατότητα εκτελέσμνης μελέτης του ωρινιάκου σταδίου στη χώρα μας. Χαρακτηρίζεται από τα πολλά ωρινιάκια έστρα καθώς και τα καλής ποιότητας τροπιδωτά ρυγχή, τα οποία είναι διαμορφωμένα συνήθως πάνω σε παχιά αποκρούσματα, ενώ οι λεπίδες είναι σπανιότατες.

The Palaeolithic Period in West Achaea

A. Darlas

Stone tools dating from almost all the Prehistoric periods and mainly from the Middle and Upper Palaeolithic have been collected from the littoral plain at the north region of West Achaea. Most of the finds come from the coastal gradients and the valley of Peiros river, where the two first open-air Palaeolithic sites have also been located. They are habitation settlements from which only the stone tools have been preserved. The Mavri Myti settlement, of which only a small part has survived, lies on a coastal gradient and dates from the Middle Palaeolithic. Its artifacts are characterized by many pebble tools, along with typical Mousterian ones, as well as by a few samples of the Levantine technique. The Aurignacian settlement at Elaeochori is quite extensive. It has produced early Aurignacian stone artifacts, which are assigned to the traditional phase from the Middle to the Upper Palaeolithic period.

Βιβλιογραφία

- Dalongeville R.: "L'Achaea occidentale. Présentation physique", In R. Dalongeville, M. Lakakis & A. D. Rizakis (ed.), *Paysages d'Achaea. I - Le bassin du Piro* et la plaine occidentale (Méletata 15), 1992, 37-57.
Ντρόπας Α.: "Η Ωρινάκια λιθοτεχνία του Ελαιοχωρίου Αγριού", Αρχαιολογική Εργασία 128, 1989, 137-159.
Ντρόπας Α.: "Παλαιοιλιθικό ευρήμα από το Καλαμάκι Αγριού", Αρχαιολογικό Δελτίο 40 (1985); Μελέται, 1991, 194-206.
Darlas A.: "Le Paléolithique inférieur et moyen de Grèce", L'Anthropologie 98, 1994, 305-328.
Darlas A.: "L'industrie du Paléolithique moyen de Mavri Myti", Bulletin de la Société Préhistorique Française 92, 1995, 390-398.
Dufaure J.-J.: "Le relief du Péloponèse", Thèse, Université Paris I, 1975.